

МАРШЪТЪ НА БЪЛГАРИТЪ

Да славимъ името нетлѣнно
на своя боголикъ народъ,
да дигнемъ знамето свещено
на неговия новъ животъ.

И българскиятъ Богъ отново
ще слѣзе въ нашия Балканъ,
и съ грѣмъ, и съ буреносно слово
ще сочи пѫтя ни избранъ.

Навредъ, отъ Дунавъ до Егейя,
смѣлъ устремъ всичко да сплоти,
една душа да заживѣе,
едно сърдце да затупти.

И вѣрата, която блика
изъ българския духъ слѣнчать,
да подаде, съ любовь велика,
ржка на утрешния братъ.

И нека клетва днесъ да сторимъ
предъ мѣката нацълъ народъ,
че до победа ще се боримъ
за бѫдещия новъ животъ.

Бѫди на слѣнцето подобенъ,
Съ духъ, като трепетна лоза!
Тѣй ще избѣгнешъ денъ прокобенъ —
Да чувашъ мраченъ звѣнъ надгробенъ,
Студени робски желѣза!